U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **L. K.,** proti žalovanému: **Finanční úřad v Klatovech**, se sídlem Voříškova 825/3, Klatovy, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 5. 8. 2005, č. j. Nc 1003/2005 - 24,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Svojí kasační stížností brojil žalobce (dále též „stěžovatel“) proti shora popsanému usnesení krajského soudu, kterým byl odmítnut jeho návrh na určení, že nevznikla povinnost stěžovatele k úhradě daně z převodu nemovitostí.

Ze soudního spisu, konkrétně z doručenky na č. l. 27 soudního spisu, vyplynulo, že zástupci stěžovatele pro řízení před krajským soudem Mgr. P. V., advokátovi se sídlem F. 7, P., který zastupoval stěžovatele na základě usnesení krajského soudu ze dne 27. 4. 2005, č. j. Nc 1003/2005 - 14, bylo napadené rozhodnutí doručeno prostřednictvím držitele poštovní licence ve středu dne 24. 8. 2005. Skutečnost, že stěžovatel samotný převzal toto usnesení až dne 29. 8. 2005 (č. l. 27 soudního spisu), je v této souvislosti nerozhodná, neboť podstatné pro posouzení včasnosti kasační stížnosti je, kdy bylo usnesení krajského soudu doručena zástupci stěžovatele, neboť pouze tomuto bylo usnesení doručeno s procesními účinky [§ 42 odst. 2 věta první zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“)].

Podle § 106 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty. Podle odst. 4 téhož paragrafu je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy středa 24. 8. 2005. Poslední den lhůty připadá na středu 7. 9. 2005, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti

marně uplynula. Kasační stížnost podaná k poštovní přepravě ve čtvrtek dne 8. 9. 2005 byla tedy podána opožděně, a sice o jeden den.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout, neboť – jak již shora zmíněno – zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout, a to ani v případě, že byla zmeškána toliko o jeden jediný den.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu